

قَالَ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصَّيَّامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ

له ابوهريره رضي الله عنه خحه روايت دي وايې چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي: «قَالَ اللَّهُ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ، إِلَّا الصَّيَّامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصَّيَّامُ جَنَّةٌ، وَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ فَلَا يَزْفُتُ وَلَا يَصْحَبُ، فَإِنْ سَأَبَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ، فَلْيُقِلِّ إِلَيَّ امْرُؤًا صَائِمًا، وَالَّذِي تَفَسَّ مُحَمَّدٌ بِيَدِهِ، لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطْيَبُ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، لِلصَّائِمِ قَرْحَتَانِ يَفْرَهُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ قَرِحٌ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ قَرِحٌ بِصَوْمِهِ». «الله تعالى فرمايي: د بني آدم هر عمل د هغه لپاره دی پرته له روژې خخه چې هغه زما لپاره ده او زه پرې اجر ورکوم او روژه ډال دی او کله چې په تاسو کې د يو چا د روژې ورځ وي نو پوچې خبرې او په لوړ اواز دې بد رد نه وايي، که چېرته ورته چا کنځلې وکړې او يا يې ورسره شخړه کوله، نو ودې وايي چې زه روژه دار سپری يم، او قسم په هغه ذات چې د محمد صلى الله عليه وسلم نفس د هغه په لاس کې دی چې د روژه دار انسان د خولې بوی د الله تعالى په نزد د مشکو له بوی خخه پاکيزه دی، د روژه دار لپاره دوه خوښځالي دي چې خوشحاله کوي يې: کله چې «روژه ماته کړي نو خوشحاله شي او کله چې د خپل رب سره مخ شي نو په خپله روژه خوشحاله شي».

[صحيح] [متفق عليه دی (بخاري اومسلم دواړو روايت کړي دی)]

رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي چې الله جل جلاله په قدسي حديث کې فرمايلي دي: د بني آدم د هر عمل نيکځالي يو په لسه تر اووه سوه چنده پورې زياتېږي، پرته له روژې خخه، چې هغه زما لپاره ده او ځان بنودنه پکې نه کيږي، نو زه پرې بدله ورکوم او زه يوازې د هغه د نيک عمل د ثواب په اندازه پوهېږم چې څو چنده يې کړم او نيکځالي يې ورته څومره زياتې کړم. بيا يې وفرمايل: (او روژه ډال دی) او د دوزخ له اور خخه د ساتنې، پوښ او قوي کلا ده؛ ځکه چې له خواهشاتو خخه ځان ساتل او گناه کول دي او دوزخ په خواهشاتو پوښل شوی دی. (فإذا كان يوم صوم أحدكم فلا يرفث) نو ناوره خبرې دې نه کوي لکه د کوروالي او مستځالي په اړه او نه مطلق پوچه وينا دې نه کوي. (ولا يصخب) او د جنگ جگړې پر مهال دې جغې نه وهي. (فإن سابه أحد أو قاتله) نو که ورته (په روژه کې) ښکنځل وکړه او يا يې ورسره شخړه وکړه؛ نو ودې وايي چې: زه روژه دار يم؛ کېدی شي ترې منع شي، خو که هغه خامخا په رښتيا سره شخړه کوله نو تر ټولو (په لږ زور کارولو سره دې) منع کړي، لکه تېری کوونکی چې څنگه منع کيږي. بيا رسول الله صلى الله عليه وسلم قسم ياد کړ او د هغه ذات په نوم يې لوړه وکړه چې نفس يې د هغه په واک کې دی چې د روژې له امله د روژه لرونکي خوله بدبويه کېدل به د الله تعالى په نېز د قيامت په ورځ د مشکو له بوی خخه ډېره خوشبو وي، او د هغو مشکو له کارولو خخه به ډېر ثواب ولري چې د جمعې په لمانځه او د ذکر په مجلسونو کې يې کارول سنت دي. روژه دار لره دوه خوشحالځالي دي چې پرې به خوښ شي: کله چې روژه ماته کړي نو د لوړې او تندې په ختمېدو سره خوشحاليږي، او پدې چې د روژې د ماتولو اجازه ورکړل شوه، همدارنگه د روژې په بشپړولو او د عبادت په پای ته رسولو او دا چې رب يې پرې اساني راوسته او په راتلونکي کې د روژې نيولو توان ورکړي. (وإذا لقي ربه فرح بصومه) او کله چې د خپل رب سره مخ شي نو د خپلې روژې په بدله او ثواب به خوشحاله شي.

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

